

δημιουργία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ» • ΤΕΥΧΟΣ 21 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2019

Έλληνες ζωγράφοι του 20ου αιώνα

Στυλιανίδης Αργύρης (1909 - 1998)

Έλληνας ζωγράφος και χαράκτης, εκπρόσωπος της Γενιάς του 1930. Σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1928-1934) και υπήρξε μαθητής του Κωνσταντίνου Παρθένου. Στα πρώτα βήματά του ακολούθησε πιστά το ύφος του δασκάλου του. Ο ίδιος περιγράφει τη μαθητεία του κοντά στον Παρθένου ως εξής: «Δεν κάναμε αυθαιρέσιες. Γινόταν η αποτύπωση του μοντέλου ακριβής. Ήμασταν, αλλά και αισθανόμασταν οι προνομιοῦχοι της Σχολής. Όλα έπρεπε να σχεδιαστούνε... Πρώτα δουλεύαμε με κάρβουνο, το αντιγράφαμε πάνω στον μουσαμά και μετά άρχιζε το χρώμα, ακόμα αυτή την τακτική κρατάω... Δίπλα σε ένα φωτεινό σημείο θα υπάρχει ένα κοντράστ σκιερό για να αναδειχθεί το φωτεινό. Αυτές είναι αρχές από τη διδασκαλία του Παρθένου που μένουν αναλλοίωτες στο έργο μας, είτε κυβισμό κάνουμε είτε σουρεαλισμό».

Αργότερα διαμόρφωσε το προσωπικό του ύφος, επηρεασμένο ασφαλῶς από τη σπουδή κοντά στον μεγάλο δάσκαλο: ισχυρή γραμμική περιγραφή, γεωμετρικές μορφές που τείνουν να δημιουργήσουν μια σχεδόν αφηρημένη τέχνη, ενεργειακά σχήματα. Αναζήτησε τη γεωμετρία στο ελληνικό τοπίο, τη φύση και την αρχιτεκτονική. Δούληψε συστηματικά με τα χρώματα και επέμεινε στο φως και τη σκιά, εισάγοντας το άσπρο και το μαύρο στην παλέτα.

(Λεπτομέρειες έργων από μαθητές της Γ' Γυμνασίου)

Εξώφυλλο:

Καραλή Ειρήνη, Γ1' Γυμνασίου

Οπισθόφυλλο:

Φλέγκα Ειρήνη, Γ2' Γυμνασίου

ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

"Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ"

Επ. Βενιζέλιου 128, Ηλιοπούλη

τηλ. 210 99 15 449

Υπεύθυνη Σύνταξης:

Βασιλική Μπιλάλη,
Φιλολόγος

Συντακτική Ομάδα:

Ναυσικά Παππά,
Καθηγήτρια Πληροφορικής,
Μαθητές και Μαθήτριες
του σχολείου

Δημιουργικό - Εκτύπωση:

Λυχνία Α.Ε.
τηλ. 210 3410436
www.lyhnia.com

Γεωργοπούλου Αλεξάνδρα,
Γ1' Γυμνασίου

Γαπητίδη Αγγελική,
Γ1' Γυμνασίου

Αδάμη Μαριλένα,
Γ1' Γυμνασίου

Κοτσαμπασίδη Αλεξάνδρα,
Γ1' Γυμνασίου

«Ἀναστάσεως Ἡμέρα»

Τὸ Πάσχα συνεχίζει αἰῶνες τώρα νὰ γεννᾶ αὐτὴ τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία, μοιλονότι φαίνεται πὼς δὲν ὑπάρχει τίποτα σ' αὐτὴ τὴ γιορτὴ ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ ἐπαληθευτεῖ, νὰ μπορεῖ νὰ τεθεῖ στὸ μικροσκόπιο τῆς παρατήρησης. Κι ὅμως, δὲν προλαβαίνουμε καλὰ καλὰ τὸ βράδυ τῆς Ἀνάστασης νὰ φτάσουμε στὸν ναό, δὲν προλαβαίνουμε νὰ δοῦμε τὰ πρόσωπα φωτισμένα ἀπὸ τὴν τρεμᾶμενη λάμψη τῶν κεριῶν, καὶ ἀμέσως διαβαίνουμε τὸ κατώφλι τῆς προσδοκίας, αἰσθανόμαστε τὴ χαρὰ νὰ ἀργοσαλεύει μέσα μας καὶ νὰ ὀδηγεῖται ἀργὰ ἀλλὰ σταθερὰ στὴν κορύφωση. Ἀκοῦμε μέσα στὸ σκοτάδι τὸ πρῶτο «Χριστὸς ἀνέστη!» καὶ χιλιάδες φωνὲς ἀποκρίνονται «ἀληθῶς ἀνέστη!».

Τὰ βημόθυρα ἀνοίγουν καὶ στὸ ἀνοιγμά τους ἀναδύεται φῶς. Ἀρχίζει λίγο λίγο νὰ ἀναφλέγεται μέσα μας ἡ

αἴσθηση τῆς ἀσύγκριτης ἐκείνης χαρᾶς ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ βιωθεῖ πουθενὰ ἀλλοῦ, παρὰ μονάχα ἐδῶ, σὲ τοῦτες τὶς στιγμές. «Τέρπου, χόρευε καὶ ἀγάλλου!...». Ἀπὸ ποῦ ξεπηδοῦν αὐτὲς οἱ λέξεις; Ἀπὸ ποῦ γεννιέται τούτη ἡ κραυγὴ τοῦ θριάμβου καὶ τῆς χαρᾶς; Ἀπὸ ποῦ ἀναδύεται ἡ σιγουριά τῆς ἐπίγνωσης; Εἶναι πράγματι μακάριοι «οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες», καὶ εἶναι

ἀκριβῶς ἐδῶ ποὺ ἐπιδεικνύεται κι ἀποδεικνύεται ἡ μακαριότητά τους. Ἐλᾶτε, ἀγγίξτε, ἐπαληθεῦστε καὶ νιώστε ὅλοι ἐσεῖς ποὺ ἀμφιβάλλητε, ὅλοι ἐσεῖς οἱ ἀδύναμοι στὴν πίστη, οἱ τυφλοὶ ὀδηγοὶ τῶν τυφλῶν!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΜΕΜΑΝ

«Ἔσχατος ἐχθρὸς
καταργεῖται ὁ θάνατος»
Ἐκδόσεις «Ἐν πλῶ»

Νοηματική Γλώσσα: Μια ζωντανή γλώσσα

Συνέντευξη της μαθήτριας Αγάπης Χατζοπούλου με τη δασκάλα της Νοηματικής, κ. Άννα Γαϊτάνη

Να ξεκινήσω με μια ερώτηση καθαρά σχολική. Πώς γίνεται η παράδοση των μαθημάτων όπως τα αρχαία, η βιολογία, η ιστορία;

Συνήθως οι μαθητές έχουν ειδικές ερωτήσεις / ασκήσεις, οι οποίες στοχεύουν στην καλύτερη κατανόηση του μαθήματος. Επίσης, έχουν δημιουργηθεί ειδικά προγράμματα π.χ. e-class, με εικόνες και βίντεο, έτσι ώστε να κάνουν το μάθημα οπτικοακουστικό για την καλύτερη κατανόησή του.

Ποια είναι η διαδικασία ένταξης στο Πανεπιστήμιο και πώς λειτουργεί εκεί ο φοιτητής;

Αρχικά, οι μαθητές δε δίνουν Πανεληθίνες εξετάσεις. Οι εξετάσεις είναι ενδοσχολικές και έπειτα συμπληρώνουν το μηχανογραφικό τους. Συνήθως το ποσοστό ατόμων με αναπηρία που δέχεται το κάθε πανεπιστήμιο είναι 5%. Τα πανεπιστήμια δε διαθέτουν διερμηνείς. Έτσι μέσω της Ομοσπονδίας Κωφών και Βαρήκων οι φοιτητές χρειάζεται να προσλάβουν κάποιον διερμηνέα, ο οποίος θα μεταφράζει μαθήματα και διαλέξεις και θα τους τα παραδίδει.

Ποια προβλήματα αντιμετωπίζει ο μαθητής στην ένταξη ενός εργασιακού περιβάλλοντος;

Το κύριο πρόβλημα που αντιμετωπίζει είναι αυτό της επικοινωνίας. Ο κόσμος δεν ξέρει πώς να αντιδράσει και να επικοινωνήσει με άτομα με έλλειψη ακοής, ενώ (ευτυχώς όχι τόσο πολλοί πλέον) μπορεί να υπάρχουν μερικοί που να τους θεωρούν υποδεέστερους. Φράσεις όπως "τι είπες; δεν σε καταλαβαίνω" προκαλούν άγχος σε όλους, ειδικότερα όμως σε αυτούς που δυσκολεύονται να επικοινωνήσουν. Για αυτό τον λόγο συνήθως περιορίζονται σε δουλειές που δεν χρειάζεται να είναι σε διαρκή επικοινωνία.

Εσύ έχεις νιώσει ποτέ κάτι αντίστοιχο στη δουλειά σου;

Στη σχολή νοηματικής ποτέ, καθώς

μπορώ και επικοινωνώ με όλους, κωφούς και ακούοντες, αλλιά δεν είναι πάντα έτσι. Σε άλλη δουλειά που κάνω, οι συνάδελφοί μου, μιλάνε, συζητούν και νομίζουν πολλές φορές ότι είμαι ακούων. Θέλω να συζητήσω μαζί τους αλλιά δεν μπορώ... και αισθάνομαι μόνη.

Τι γίνεται σε περίπτωση που ο μαθητής θέλει να ακολουθήσει σπουδές - εργασία σε διαφορετικό τομέα;

Μπορεί κανονικά, αλλιά υπάρχουν αρκετές δυσκολίες. Από ένα σχολείο, που το μάθημα είναι πιο οπτικό, ο μαθητής πηγαίνει σε μια σχολή όπου το μάθημα διεξάγεται με διαφορετικό τρόπο. Τα μαθήματα είναι βέβαια πιο δύσκολα, αλλιά, αν πιστεύει ότι μπορεί τότε πηγαίνει. Θέλει πολλή προσπάθεια και στήριξη, όπως ειδικές σημειώσεις, βίντεο και διερμηνέα μπορεί όμως να παρακολουθήσει κανονικά.

Τι γίνεται όταν ένα παιδί γεννηθεί σε περιοχή όπου δεν υπάρχει πρόσβαση σε ειδικό σχολείο;

Κανονικά υπάρχουν δύο μεγάλα σχολεία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Εκεί διαθέτουν οικοτροφείο αλλιά και πάλη είναι δύσκολο για το παιδί, καθώς χωρίζεται από την οικογένεια του. Γι' αυτό είναι και πιο δύσκολη η ένταξη παιδιών που γεννιούνται σε επαρχίες ή απομακρυσμένες πόλεις. Είναι δύσκολο να βάλουν ακουστικό και χωρίς σχολείο κοντά στην περιοχή τους μένουν πιο πίσω. Συνήθως, υπάρχει μια

παράλληλη στήριξη (όχι απαραίτητα από διερμηνέα) η οποία βοηθάει γενικά τα παιδιά σε διάφορους τομείς.

Με ποιους τρόπους μπορεί να επιτευχθεί γεφύρωση μεταξύ κωφών και ακούοντων μαθητών; Πιστεύεις ότι μπορεί να υπάρξει μια συνύπαρξη μεταξύ των δυο αυτών σχολικών κοινοτήτων;

Ναι. Με εκπαιδευτικά προγράμματα, επισκέψεις μαθητών στα σχολεία, ομαδικές εκδρομές με δραστηριότητες, και διάφορες σχολικές οργανώσεις οι οποίες ενώνουν τους μαθητές. Όσο για την τελευταία ερώτηση, πιστεύω πως πάνω από όλα χρειάζεται η αποδοχή. Η αποδοχή του αλλήλου. Είναι απαραίτητο στον χώρο του σχολείου να υπάρχει αποδοχή από τη διεύθυνση, τους καθηγητές και έπειτα από τα παιδιά. Χρειάζεται να αποδεχόμαστε πρώτα τον αλλήλο. Και δεν είναι μόνο το σχολείο αλλιά και η οικογένεια. Οι γονείς τι κάνουν; Είναι αναγκαίο και η οικογένεια να προωθεί την αποδοχή στο παιδί. Αν το σχολείο προσπαθεί, αλλιά οι γονείς δεν θέλουν; Το παιδί μπερδεύεται. Παλιά υπήρχε έντονη υποτίμηση αλλιά τώρα οι άνθρωποι είναι πιο ανοιχτόμυαλοι. Αρχίζει ήδη εδώ και αρκετά χρόνια και "ανθίζει" η κοινότητά μας κυρίως επειδή μας αποδέχονται οι αλλήλοι ή μας ενισχύουν.

Αγάπη Χατζοπούλου
B2' Λυκείου

"Σικελία: ένα νησί με καρδιά που πάλλεται...σε ρυθμούς ελληνικούς!"

Στις νοτιοδυτικές ακτές του Ιονίου, διατηρούνται σχεδόν αναλλοίωτα, μέχρι τις μέρες μας, κάποια στοιχεία που συμβάλλουν στην αναβίωση της Μεγάλης Ελλάδας του αρχαίου πνεύματος. Πρόκειται για καλά κρυμμένους θησαυρούς που λησάνουν στα μάτια των τουριστών που επισκέπτονται το ειδυλλιακό νησί της Σικελίας. Κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Ελληνικού Αποικισμού (8ος-7ος π.Χ. αιώνας), ιδρύθηκαν από τους Κορινθίους οι Συρακούσες, η σπουδαιότερη πόλη της περιοχής, με αποτέλεσμα να θεμελιωθεί μια στενή σχέση συνεργασίας με τον κυρίως ελληνικό χώρο. Μέσω αυτής, οι κάτοικοι του νησιού γεύτηκαν τους καρπούς του κλασικού πολιτισμού. Μάλιστα, αυτή η επίδραση δεν έσβησε ποτέ, ούτε καν στο πολύβουο, σήμερα, κέντρο της Μεσογείου.

Καταλυτικό ρόλο στην ενίσχυση της πολιτισμικής συνεκτικότητας διαδραμάτισε και η μετατροπή της Σικελίας σε βυζαντινή επαρχία. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαίο το γεγονός ότι σε ορισμένους ναούς του νησιού τηρείται στη λατρεία το βυζαντινό τυπικό. Ακόμη κι όταν η ευρύτερη περιοχή περιήλθε στην κατοχή των Νορμανδών, των Φράγκων και, αργότερα, των Ισπανών, οι διάφορες προσπάθειες εκχριστιανισμού των Ορθοδόξων Ελλήνων δεν ευοδώθηκαν σε όλη τους την έκταση. Την εποχή του Διαφωτισμού, άρχισε να εδραιώνεται ευρύτερα η γραικάνικη ή κατωιταλιωτική διάλεκτος, η οποία αποτελεί έναν ακόμη συνδετικό κρίκο της σημερινής Καλαβρίας και του Σαλέντο με το μεγαλείο του ελληνικού πνεύματος.

Στο σημείο αυτό, αξίζει να ανα-

λογιστούμε τη δύναμη της γλώσσας, καθώς εκείνη έχει την ικανότητα να συντηρεί ήθη και παραδόσεις των λαών και, ως εκ τούτου, να παράγει και να προάγει τον πολιτισμό τους, με

την προϋπόθεση να μην καλυφθεί από το απειλητικό νέφος της λήθης του γλωσσικού παρελθόντος. Ευτυχώς, αυτή η προϋπόθεση ικανοποιείται στην περίπτωση της Σικελίας. Στην αυγή του 21ου αιώνα, η ακραιφνής γραικάνικη διάλεκτος ομιλείται από 1.000 Ιταλιώτες ελληνόφωνους περίπου. Ωστόσο, οι ομιλητές των διαφόρων παραλλαγών, οι οποίες καθίστανται σχετικά εύκολα κατανοητές στο σύνολό τους από τους Νεοέλληνες, αγγίζουν τους 50.000. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τα χωριά του Ρηγίου, αρχαίες αποικίες των Ευβοέων, των οποίων οι κάτοικοι υποδέχονται τους

επισκέπτες με τη φράση "Καλώς ήρτετε". Οι ίδιοι αγωνίζονται για την αδιάλειπτη χρήση της γλώσσας που τους κληροδότησαν οι πρόγονοί τους, ώστε να διατηρήσουν ζωντανή και την ελληνική τους ταυτότητα, κατ'επέκταση. Προσπαθούν να μεταλημπαδέυσουν στους νεότερους αυτήν την παράδοση, ωθώντας τους στην εκμάθηση της γραικάνικης, η οποία πρόκειται για έναν συγκερασμό στοιχείων της αρχαίας δωρικής διαλέκτου, της Κοινής ελληνικής, της λατινικής και της μεταγενέστερης ιταλικής γλώσσας.

Καθώς η μουσική συντελεί στη συναδέλφωση των λαών και στη γεφύρωση των μεταξύ τους πολιτισμικών χασμάτων, αξίζει να αναφερθούμε στη δράση των Encardia, ενός ελληνικού συγκροτήματος που εμπνέεται από τη μουσική παράδοση των ελληνόφωνων επαρχιών της Απουλίας, της Καλαβρίας και της Σικελίας. Στιχουργικά, κινείται στην κατεύθυνση της κατωιταλιωτικής διαλέκτου, μια

και τα μέλη του επιδιώκουν να αναδείξουν τις ελληνικές καταβολές των γραικάνικων. Προς επίτευξη αυτού του σκοπού, πραγματοποιούν επισκέψεις μουσικοχορευτικού περιεχομένου

σε σχολεία, με τους μαθητές να εντυπωσιάζονται από τις αναλογίες ανάμεσα στη μητρική τους και σε αυτήν την ιδιόμορφη διάλεκτο. Ακόμη και μέσω της μουσικής, λοιπόν, αποδεικνύεται περίτρανα πως ο Ελληνισμός έχει σμιλευθεί βαθιά στις καρδιές των λαών εκείνων που πέτυχαν την ψαύση του πνεύματός τους με τις αξίες και τα ιδανικά που προβάλλει, ακτινοβολώντας τα μέχρι την πάλη ποτέ Μεγάλη Ελλάδα και όχι μόνο!

Θοδωρής Γυφτάκης

B1' Λυκείου

Εφαρμογές της Βιοϊατρικής τεχνολογίας στην τάξη

Ο Σταύρος Μηλούλης, πρώην μαθητής του σχολείου μας και υποψήφιος διδάκτωρ στο τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, παρουσίασε στους μαθητές της Β΄ Λυκείου εποπτικό υλικό σχετικό με το ηλεκτροεγκεφαλογράφημα. Αξίζει να σημειωθεί πως η εν λόγω προβολή δεν περιορίστηκε μόνο σε θεωρητικό επίπεδο, καθώς μας προσφέρθηκε η μοναδική ευκαιρία να δοκιμάσουμε τεχνολογικό εξοπλισμό που τυχαίνει να γνωρίζουμε από...τον κινηματογράφο! Μάλιστα, είχαμε και την ιδιαίτερη χαρά να μας παραχωρήσει ο ίδιος την ακόλουθη συνέντευξη.

**Αγαπντέ Σταύρο,
Ποιοι είναι οι σημαντικότεροι
σταθμοί στην ακαδημαϊκή σου
πορεία και ποιους στόχους έχεις
θέσει για το μέλλον;**

Καταρχάς, οι βασικοί σταθμοί για όλους αφορούν την έναρξη και τη λήξη της ένταξης σε οποιοδήποτε ακαδημαϊκό επίπεδο, γιατί σηματοδοτούν τη μετάβαση σε ένα νέο κεφάλαιο. Επομένως, θα αναφέρω την εγγραφή στη σχολή και τη λήψη του πτυχίου, την εγγραφή και την ολοκλήρωση του μεταπτυχιακού καθώς και την εγγραφή στο διδακτορικό. Από και πέρα, αξιοσημείωτες στιγμές είναι ορισμένες δουλιές που ήρθαν σε πέρας, οι οποίες προσέφεραν κάτι σημαντικό σε επίπεδο εμπειρίας και

γνώσης. Όσον αφορά το μέλλον, επί του παρόντος δεν σκέφτομαι κάτι πολύ μακροπρόθεσμο, απλά θέλω να αναπτύξω κάποια πράγματα τα οποία να είναι πρακτικά χρήσιμα, είτε για τη διαχείριση κάποιας ασθένειας είτε για άλλον σκοπό. Λέξη κλειδί είναι το «πρακτικά», γιατί η έρευνα, εάν δεν ωφελήσει κάποιον στην καθημερινότητα, είναι ενδιαφέρουσα απλά ουσιαστικά άχρηστη.

Τι είδους λειτουργίες επιτελούν οι συσκευές που μας παρουσίασες;

Οι συσκευές αυτές επιτελούν μία και μόνη λειτουργία, η οποία είναι να καταγράφουν σήματα. Είναι αντίστοιχες μιας απλής βιντεοκάμερας ή

μιας φωτογραφικής μηχανής, με τη βασική διαφορά να έγκειται στα χαρακτηριστικά των σημάτων. Μία βιντεοκάμερα καταγράφει και αποθηκεύει ακολουθία εικόνων (δηλαδή βίντεο), ενώ ένας ηλεκτροεγκεφαλογράφος καταγράφει το ηλεκτρικό σήμα (πιο συγκεκριμένα την τάση) που εμφανίζεται στην εξωτερική επιφάνεια του κεφαλιού. Τονίζω ότι δεν προκαλεί την εμφάνιση του σήματος, αυτό υπάρχει ήδη και απλώς η διάταξη το μετράει. Σε επόμενο επίπεδο, τα σήματα αυτά μπορούν να αξιοποιηθούν με πολλούς τρόπους, προκειμένου να ερμηνεύσει κανείς πτυχές της εγκεφαλικής δραστηριότητας. Σε γενικές γραμμές, ανεξαρτήτως των μεθόδων που χρησιμοποιούνται (όπως, π.χ. σε μία φωτογραφία εφαρμόζονται διαφορετικά φίλτρα), αυτά που αναζητούνται μέσω του ηλεκτροεγκεφαλογραφήματος είναι συγκεκριμένα και περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων το «αν» (εάν μία περιοχή του εγκεφάλου δραστηριοποιείται ή όχι), το «πού» (ποια περιοχή) και το «πόσο». Οι παράγοντες αυτοί μελετώνται σε διαφορετικά πλαίσια, όπως για παράδειγμα όταν κάποιος έχει μία ασθένεια, όταν είναι ήρεμος ή όταν εκτελεί μία εργασία.

Πώς προέκυψε η αγάπη σου για αυτά τα, ομολογουμένως εντυπωσιακά, τεχνολογικά επιτεύγματα;

Το τι θα κινήσει το ενδιαφέρον κάποιου είναι και λίγο θέμα συγκυριών (π.χ. μία προσωπική εμπειρία, ένα μάθημα, μία εργασία, μία συνεργασία). Κάθε κλάδος έχει το δικό του μεγάλο ενδιαφέρον, εάν η θεωρία του αξιοποιηθεί με τον κατάλληλο τρόπο. Προσωπικά, κάπως έτσι, μέσω κάποιων συγκυριών, μου κίνησε το ενδιαφέρον το γεγονός ότι η επιστήμη της ιατρικής μπορεί να συνδυαστεί με την επιστήμη της μηχανικής για τη μελέτη και την κατανόηση ασθενειών. Ωστόσο, έχω βρει μεγάλο ενδιαφέρον και σε άλλους κλάδους με τους οποίους έχω ασχοληθεί κατά το παρελθόν, γι' αυτό επαναλαμβάνω ότι ενδιαφέρον υπάρχει στα πάντα, αρκεί να τα δει κανείς από την κατάλληλη σκοπιά.

Όπως παρακολουθήσαμε και στην προβολή, κάποια εγκεφαλικά δυσλειτουργία δύναται να προκαλέσει στον άνθρωπο σοβαρά κινητικά προβλήματα. Πώς μπορεί ο κλάδος σας να συμβάλει στην αντιμετώπισή τους;

Πρώτα απ' όλα, αντί για «αντιμετώπιση» θα προτιμούσα ίσως τον όρο «διαχείριση», μια και συχνά ο στόχος δεν είναι η θεραπεία (δηλαδή δεν αποκαθίστανται οι κινητικές λειτουργίες), αλλά η παροχή υποστήριξης σχετικά με τον περιορισμό της επίδρασης ενός κινητικού προβλήματος στην καθημερινότητα. Ο κλάδος της βιοϊατρικής τεχνολογίας μπορεί να συμβάλει σε αυτά τα πεδία μέσω της καταγραφής παραμέτρων της ανθρώπινης δραστηριότητας (μέσω τεχνικών, όπως είναι το καρδιογράφημα, το μυογράφημα, το εγκεφαλογράφημα, η μαγνητική και η αξονική τομογραφία) με στόχο την ερμηνεία αυτής. Γενικότερα, η δυνατότητα αναγνώρισης των πιο σημαντικών χαρακτηριστικών μίας ασθένειας (π.χ. ποια εγκεφαλική περιοχή έχει πληγεί ή ποιος μυς δε λειτουργεί φυσιολογικά), προσφέρει πολύτιμη πληροφορία στην αντιμετώπιση των συνεπειών της. Ένας τρόπος αξιοποίησης των αποτελεσμάτων αφορά το διαγνωστικό κομμάτι, όπου

ο γιατρός μελετά τα σήματα προκειμένου να καταλήξει σε μία διάγνωση και γενικά να αξιολογήσει την πορεία του ασθενούς και να αποφασίσει σχετικά με την αντιμετώπιση μίας νόσου. Ένα άλλο παράδειγμα είναι η επεξεργασία των σημάτων (π.χ. της εγκεφαλικής και μυικής δραστηριότητας) για τον έλεγχο εξωτερικών συσκευών που παρέχουν υποστήριξη της κίνησης

(π.χ. έλεγχος ενός εξωσκελετού που βοηθά κάποιον με περιορισμένη κινητική δυνατότητα να περπατήσει φυσιολογικά).

Σε ευχαριστούμε πολύ!

Επιμέλεια συνέντευξης:
Θοδωρής Γυφτάκης
B1' Λυκείου

Υπάρχουν αληθινοί φίλοι στο facebook και στο instagram;

Στο πλαίσιο του μαθήματος της Νεοελληνικής Γλώσσας της Β' γυμνασίου στην ενότητα "Φίλοι για πάντα" συζητήσαμε με τα παιδιά για την αξία της φιλίας καθώς και για την ηλεκτρονική φιλία που αναπτύσσεται όλο και περισσότερο τα τελευταία χρόνια. Ο θεσμός της φιλίας φαίνεται να αλλιάζει ριζικά, καθώς οι ηλεκτρονικοί φίλοι πληθαίνουν.

Παρακάτω δίνονται ορισμένες απαντήσεις -σκέψεις των μαθητών.

Επιμέλεια υλικού: **κ. Αναστασία Θεοδοσιάδη**, φιλόλογος

Το facebook είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς ιστοχώρους κοινωνικής δικτύωσης, κατά τον οποίο οι χρήστες επικοινωνούν μέσω μηνυμάτων με τις επαφές τους. Οι μαθητές αφιερώνουν πολύ χρόνο σε αυτό και έχει γίνει αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς τους, κάνοντας χιλιάδες διαδικτυακούς φίλους. Βλέπουμε λοιπόν τα τελευταία χρόνια η λέξη φίλος να αποκτά μια πολύ διαφορετική έννοια. Στην πραγματική μας ζωή σαν κοινωνικοί άνθρωποι αποκτάμε φίλιες, με ανθρώπους που εμπιστευόμαστε, τους έχουμε επιλέξει, τους αγαπάμε, τους υπολογίζουμε και τους βοηθάμε. Το ίδιο κάνουν και αυτοί για εμάς· έτσι αναπτύσσεται μία φιλία που έχει διάρκεια στη ζωή, γι' αυτό υπάρχουν φίλιες που μας ακολουθούν σε όλη μας τη ζωή.

Ενώ οι φίλιες που δημιουργούνται στο fb χαρακτηρίζονται πιο πολύ από απομόνωση και μοναξιά. Με το fb δεν μπορεί να υπάρξει αληθινή φιλία. Ο καθένας λειτουργεί μόνος του και από απόσταση, κλεισμένος στο δωμάτιό του. Παρόλο που με το fb μπορεί κανείς να έχει πάρα πολλούς φίλους, κανένας από αυτούς δεν θα σταθεί δίπλα σου, όπως ένας πραγματικός φίλος! Κατά τη γνώμη μου λοιπόν οι φίλιες αυτές είναι παροδικές και δεν έχουν διάρκεια στον χρόνο. Γι' αυτό δεν πρέπει να τις επιζητούμε.

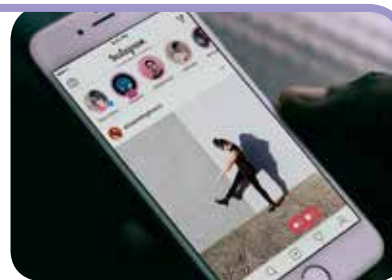
Νεκτάριος Χατζηγεωργίου,
B2 Γυμνασίου

INSTAGRAM: ο διαφορούμενος ρόλος του

Στις μέρες μας, οι έφηβοι καταναλώνουν τον περισσότερο από τον ελεύθερο χρόνο τους μπροστά σε μια οθόνη, είτε αυτή είναι ενός κινητού είτε είναι ενός υπολογιστή.

Το «Instagram» έχει μπει για τα καλά στη ζωή των παιδιών «κατατρώγοντάς» τους πολύτιμο χρόνο. Επιπλέον, έχει διαπιστωθεί ότι οι έφηβοι κάνουν γνωριμίες με αγνώστους, οι οποίες μπορούν να αποβούν μοιραίες ακόμα και για τη ζωή τους, γιατί δεν έχουν την ωριμότητα ν' αντιληφθούν άμεσα τον κίνδυνο. Από την άλλη πλευρά, με το «Instagram» οι νέοι μπορούν να επικοινωνήσουν με τους φίλους τους μέσω μηνυμάτων ή δωρεάν κλήσεων και ακόμα να δημιουργούν καινούργιες φίλιες.

Επιπρόσθετα, αξίζει να σημειωθεί ότι στους εφήβους αρέσει να χρησιμοποιούν αυτή την εφαρμογή στον ελεύθερο χρόνο τους, καθώς ανταλλάσσουν με τους φίλους τους μηνύματα, και περνούν ευχάριστα τον χρόνο τους.

Συνοψίζοντας, γίνεται αντιληπτό πως το «Instagram» έχει δύο πλευρές, τη θετική και την αρνητική και καλό θα ήταν να επιλέξουμε όλοι τη θετική του πλευρά, προκειμένου να γίνουμε σωστοί χρήστες του.

Δημήτρης Τσικούρης,
B2 Γυμνασίου

Στις μέρες μας, η επικοινωνία μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social media) είναι πολύ διαδεδομένη. Οι άνθρωποι συνομιλούν και ανταλλάσσουν απόψεις μέσω ηλεκτρονικών μηνυμάτων. Ωστόσο, όσοι χρησιμοποιούν αποκλειστικά αυτόν τον τρόπο για να επικοινωνήσουν στην καθημερινότητά τους, χάνουν την άμεση επαφή με τους συνανθρώπους τους και μένουν προσηλωμένοι σε αυτό. Εξάλλου, κανένα από τα social

media δεν μπορεί να αντικαταστήσει την αληθινή φιλία. Μια οθόνη δεν μπορεί να πάρει τη θέση του συνομιλητή σου. Ένα μήνυμα δεν μπορεί να εκφράσει με παραστατικότητα τα συναισθήματά σου. Το instagram είναι ο πιο εύκολος και πιο συνηθισμένος τρόπος επικοινωνίας. Αυτό όμως, δεν τον καθιστά αυτόματα και τον καλύτερο.

Μόσχου Χριστίνα,
B2 Γυμνασίου

Η φιλία στα χρόνια του Instagram

Στη σημερινή εποχή, ο αριθμός των νέων που δημιουργούν λογαριασμούς στο instagram αυξάνεται βαθμιαία. Το instagram ανήκει στην ομάδα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης (social media) και είναι ένα φαινόμενο της εποχής, στην οποία βρισκόμαστε.

Όσον αφορά τη φιλία, την επηρεάζει αρκετά και τις περισσότερες φορές αρνητικά, αφού οι νέοι επιλέγουν να παρακολουθήσουν τα πολυάριθμα βίντεο και τις αμέτρητες εικόνες από το να κάνουν κάτι πιο δημιουρ-

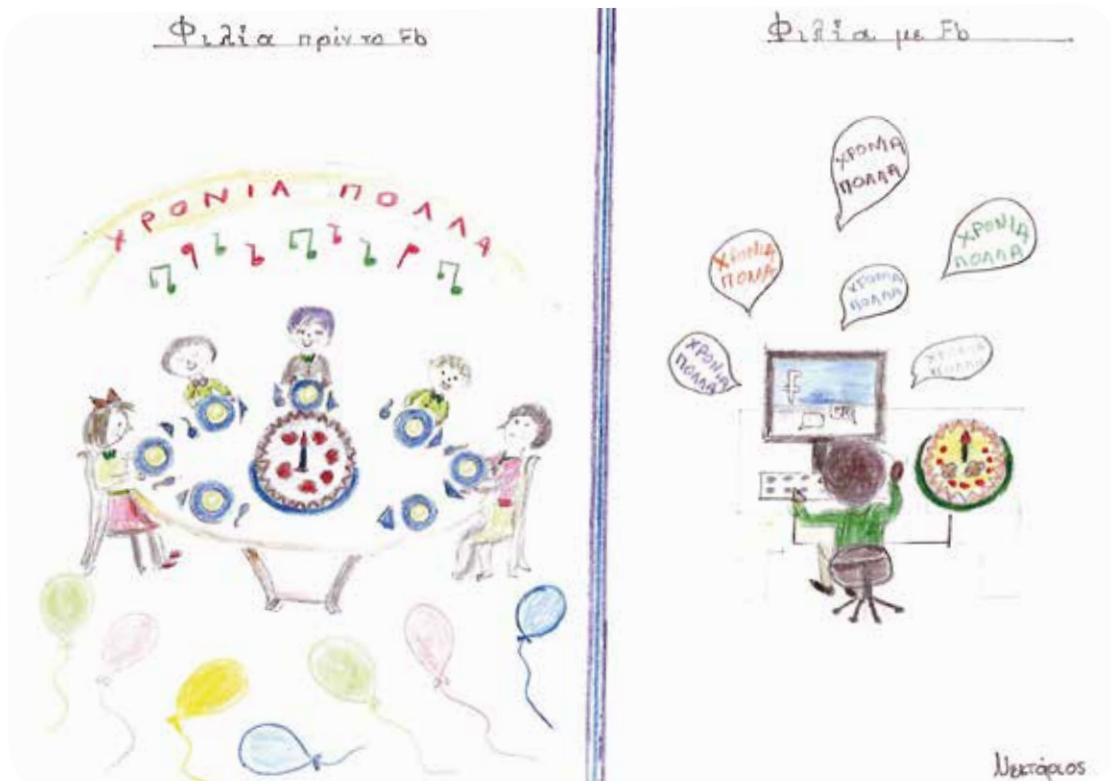
γικό και χρήσιμο. Με τη βοήθεια του instagram αναπτύσσεται η λεγόμενη ηλεκτρονική φιλία. Η ηλεκτρονική φιλία έχει σαν αποτέλεσμα, οι νέοι να προτιμούν να επικοινωνήσουν με τους «ψεύτικους» ηλεκτρονικούς τους φίλους με το κινητό (ή οποιαδήποτε άλλη συσκευή), αντί να συναντηθούν με τους αληθινούς πρόσωπο με πρόσωπο, δημιουργώντας μια φιλία με γερά θεμέλια.

Παρόλα αυτά το instagram έχει αρκετά θετικά στοιχεία που το κάνουν δημοφιλές και αγαπητό στους νέους. Προσφέρει ευχαρίστηση σε αυτούς που το χρησιμοποιούν, καθώς εί-

ναι ένας τρόπος διαφυγής από τη μονοτονία της καθημερινότητας και της πίεσης των μαθημάτων. Ακόμη, προσφέρει στους μαθητές γρήγορη επαφή με τους φίλους τους μέσω της ανταλλαγής μηνυμάτων ή της βιντεοκλήσης.

Συμπερασματικά, η φιλία στα χρόνια του instagram διαθέτει θετικά και αρνητικά χαρακτηριστικά. Μπορεί να μην είναι τόσο ασφαλής και ουσιαστική, αλλά παρέχει στους νέους ψυχαγωγία και διασκέδαση.

Βίβιαν Τσαμούταλη,
Άννα Μαράβα
B2 Γυμνασίου

Ιστορίες ανθρώπων: Ηλίας Κουνέλλας

- «Παιδιά, θα έρθουν απόψε από την ενορία του Αγίου Φιλίππου!» ακούστηκε να λέει κάποιος στο καμαρίνι της Πειραματικής Σκηνής του Εθνικού Θεάτρου τον Οκτώβριο του 2006, όταν παίζαμε τις «Δέκα Εντολές».

- «Μας ζήτησε ο πατέρας Δημήτριος, αν μπορούμε, μετά την παράσταση να καθίσουμε λίγο οι ηθοποιοί και να συζητήσουμε μαζί τους για το έργο και για την κοινή μας εμπειρία».

Έτσι έγινε. Μετά την παράσταση, καθίσαμε οι ηθοποιοί στη σκηνή και οι θεατές της ενορίας του Αγίου Φιλίππου μας περιέγραφαν με μεγάλη λεπτομέρεια τις εντυπώσεις τους. Ήταν ενθουσιασμένοι. Αισθανόμουν πως καταλάβαιναν περισσότερα για την παράσταση από μένα τον ίδιο, που έπαιζα σ' αυτήν. Θυμάμαι τον εαυτό μου να συλλογίζεται μετά τη συζήτηση περπατώντας προς το σπίτι:

- «Κοίτα να δεις! Πόσο βαθιά μπήκαν σε αυτό που εγώ μπαίνω με τόσο δισταγμό... Και πόσο καίριες και ευγενικές ήταν οι παρατηρήσεις τους, που τις εξέφραζαν με μια υπαρξιακή αγωνία».

Η ενορία του Αγίου Φιλίππου δεν έχασε καμία από τις «Δέκα εντολές». Κάποια στιγμή μας φιλοξένησαν τους ηθοποιούς και στον Ναό του Αγίου Φιλίππου, στην οδό Ανδριανού, και

συζητήσαμε ανοιχτά και διεξοδικά διάφορα θέματα. Δεν άργησα να καταλάβω πως αυτοί οι άνθρωποι ψάχνουν κάτι μεγαλύτερο από εμένα. Κάτι διαφορετικό και άρρητο. Αυτό που ο ποιητής κρύβει τόσο σοφά πίσω από το ποίημα. Αυτό που ούτε η μεγαλύτερη ιδιοφυΐα δεν μπορεί να χωρέσει μέσα στο μυαλό του. Το διακύβευμά τους, ξεπερνούσε το δικό μου κι αυτό με γοήτευε. Είχαν ζωτική αγωνία για πράγματα που εμένα ποτέ δεν με απασχόλησαν. Τότε δεν είχα καμία σχέση με την Εκκλησία. Όλα τα παραπάνω τα αισθανόμουν πολύ βαθιά μέσα μου και ντρεπόμουν για αυτά. Στους δικούς μου έλεγα κάτι σαν:

- «Ήρθαν από την εκκλησία σήμερα. Δεν κατάλαβαν Χριστό!» έλεγα κοροϊδευτικά. Αυτή η φράση μου άρεσε και την χρησιμοποιούσα συχνά. Δεν καταλάβαινα τι σχέση μπορεί να έχει η τέχνη με τον Χριστό.

Κι όμως, ο παπα-Δημήτριος και η ενορία του δεν με εγκατέλειψαν ποτέ. Συνέχισαν να με παρακολουθούν και να με αγκαλιάζουν σ' όποια παράσταση κι αν έπαιζα... Όσπου διάβασα τους «Αδελφούς Καραμάζοφ» και έχασα τον ύπνο μου τουλάχιστον για κανένα μήνα. Απευθύνθηκα ενστικτωδώς στον πατέρα Δημήτριο. Του είπα πως πριν διαβάσω το μυθιστόρημα με ηθοποιούς - ήταν επιτακτική ανάγκη

να το μεταφέρω με κάποιον τρόπο στη σκηνή - θα ήθελα, αν γινόταν, να το διάβαζα πρώτα με συντροφιά την ενορία του.

Έτσι δημιουργήσαμε τη «σύναξη των Καραμάζοφ» και κάθε Τετάρτη απόγευμα, για ενάμιση χρόνο, διαβάζαμε με τους ενορίτες το μεγάλο μυθιστόρημα του Ντοστογιέβσκι, στον γυναικωνίτη του Ναού. Αυτές τις συναντήσεις δεν θα τις ξεχάσω όσο ζω. Αργότερα ακολούθησε και η παράσταση με τους ηθοποιούς, που είχε ένα μεγάλο ταξίδι και μεγάλη επιτυχία. Και φυσικά δεν άργησαν και τα βαφτίσια μου! Άνοιξε μέσα μου μία μεγάλη πηγή στην οποία βούτηξα με όλο μου το σώμα, κι αντί να ξεδιψάσω, διψάω κάθε μέρα και περισσότερο και ευγνωμονώ το Θεό.

Όσο για τον πατέρα Δημήτριο και την ενορία του Αγίου Φιλίππου, είχαν καταλάβει πριν από μένα πως η δύναμη και η αποστολή του θεάτρου είναι η σπορά και κοινωνία του.

Αναδημοσίευση από την περιοδική έκδοση του Ι. Ναού Αγίου Φιλίππου "Σταυροδρόμι" (τεύχος 6. Ιανουάριος 2019, σελ. 68 - 69).

Μια διαφορετική όψη θεάτρου

Τα τελευταία χρόνια έχει επικρατήσει μια νέα μορφή θεάτρου, διαφορετική από αυτήν που έχουμε γνωρίσει μέχρι τώρα. Η οικονομική κρίση έχει οδηγήσει πολλούς νέους ηθοποιούς να ασκούν το επάγγελμά τους με έναν διαφορετικό τρόπο, δηλαδή να «ανεβάζουν» παραστάσεις και συγκεκριμένα δρώμενα σε κλειστούς χώρους ακόμα και σε σπίτια.

Αυτό το νέο είδος θεάτρου παρακολούθησαμε στο σχολείο μας με μόνο δύο ηθοποιούς και συγκεκριμένα τον κ. Ηλία Κουνέλλα και την κ. Ηλέκτρα Φραγκιουδάκη. Το δρώμενο που είδαμε είχε ως θέμα τον φόβο που μπορεί να νιώθει το άτομο στην σημερινή κοινωνία, καθώς επισημάνθηκε ότι ο άνθρωπος δυσκολεύεται

να εκφράσει εύκολα αυτό που αισθάνεται και πολύ περισσότερο να παραδεχτεί ότι φοβάται κάτι. Η παράσταση ξεκίνησε με τους δύο ηθοποιούς να μας τοποθετούν χρονικά και τοπικά. Το θέμα εκφράστηκε μέσα από μια ραδιοφωνική εκπομπή με τίτλο «1+1 κάνει 3» της οποίας το θέμα ήταν η μαγειρική και συγκεκριμένα η πάπια με λαχανικά. Όταν, όμως, έκλεισε το μικρόφωνο η ηθοποιός, εξέφρασε τον φόβο της για ένα θέμα που την απασχολούσε και μετά από λίγο το θέμα της ημέρας έγινε ο φόβος. Μετά από λίγο, αφού εξέφρασαν αρκετοί «ακροατές» της εκπομπής τους φόβους τους, ακολούθησε μια μικρή συνομιλία των ηθοποιών και των μαθητών. Η παράσταση τελείωσε με τον

μονόλογο-απολογία της κ. Ηλέκτρας προς τη μητέρα της.

Αφού ολοκληρώθηκε το δρώμενο, ήρθε η στιγμή που ο Ηλίας Κουνέλλας ρώτησε όλους σχεδόν τους μαθητές, αν υπάρχει κάτι το οποίο μας φοβίζει και για ποιον λόγο. Ακούστηκαν διάφορες ενδιαφέρουσες απόψεις και προσωπικές εμπειρίες που είχε καθένας μας, ενώ αυτό το οποίο μας συγκίνησε αρκετά ήταν ο μονόλογος της ηθοποιού προς τη μητέρα της. Στο τέλος, μας είπε το προσωπικό της βίωμα σχετικά με τον φόβο που είχε στην περίοδο που ήταν φοιτήτρια να εκμυστηρευτεί την αλήθεια στην οικογένειά της ότι σταμάτησε να φοιτά στη Νομική Σχολή Αθηνών και ξεκίνησε τη φοίτησή της στη δραματική σχολή του Κάρουλου Κουν. Επίσης, μας εξήγησε πόσο δύσκολο ήταν να πει την αλήθεια στους γονείς της, γιατί φοβόταν την αντίδρασή τους. Ωστόσο βρήκε τη δύναμη να πει την αλήθεια και να αποκατασταθούν οι σχέσεις με την οικογένειά της.

Το θέμα της παράστασης ήταν αρκετά συγκινητικό και μας έδωσε έναυσμα να σκεφτούμε διάφορα θέματα και να προβληματιστούμε.

Μαρία Τριανταφυλλίδη

Β2' Λυκείου

Επίσκεψη των μαθητών της Β΄ Λυκείου στη Μονάδα Ανακουφιστικής Φροντίδας «Γαλιλαία»

ΜΗΝΥΜΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

"Η ευρεία επαφή μας με τον ανθρώπινο πόνο, η ανάγκη ανακούφισης των ογκολογικών ασθενών, η απουσία αντίστοιχων φορέων και η συναίσθησή μας ότι το πρόβλημα των ασθενών είναι και δικό μας, μας οδήγησαν στην απόφαση να δημιουργήσουμε τη Μονάδα Ανακουφιστικής Φροντίδας «ΓΑΛΙΛΑΙΑ».

Πυξίδα των προσπαθειών μας είναι ο άνθρωπος που πάσχει. Σκοπός μας είναι να ανακουφίσουμε τον πόνο, να αγκαλιάσουμε τη δυσκολία, να μοιραστούμε το βάρος με τον ασθενή και την οικογένειά του και να συμπαρασταθούμε με κάθε δυνατό μέσο.

Ο ενθουσιασμός μας, η πίστη και η αγάπη, μας επιτρέπουν να ελπίζουμε ότι μπορούμε να δημιουργήσουμε μια μικρή σπίθα, τον πρώτο βασικό πυρήνα για να εκπληρώσουμε το όραμά μας."

Η «ΓΑΛΙΛΑΙΑ» είναι ένα πρωτοποριακό κέντρο ανακουφιστικής φροντίδας καρκινοπαθών που πάσχουν από τον καρκίνο στον κινητικό νευρώνα ,το οποίο λειτουργεί από το 2010 μέχρι και σήμερα και βρίσκεται στα Σπάτα. Η ιδέα για αυτό το κέντρο ξεκίνησε από τον Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ.Νικόλαο,ο οποίος αναγνώρισε την ανάγκη των ανθρώπων που πάσχουν από καρκίνο να ζήσουν μια ζωή ευτυχισμένη, ξεχνώντας για λίγο την

ασθενεία τους.

Συγκεκριμένα,η ΓΑΛΙΛΑΙΑ προσφέρει ψυχική, σωματική, κοινωνική και πνευματική υποστήριξη στους ασθενείς αλλά και στις οικογένειές τους δείχνοντας τους την όμορφη πλευρά της ζωής.Το κύριο χαρακτηριστικό του κέντρου αυτού είναι ότι προσφέρει τη βοήθεια αυτή δωρεάν αλλά μόνο σε πάσχοντες που ζουν κοντά στην περιοχή που είναι στεγασμένο. Επίσης, είναι αξιοσημείωτο ότι το παρόν κέντρο είναι το μοναδικό κέντρο που υπάρχει σε όλη την Ελλάδα, καθώς τέτοιου είδους πρόνοια δε συγκαταλέγεται στα μέτρα Υγείας και Πρόνοιας του κράτους αλλά αποτελεί, προς το παρόν, ιδιωτική πρωτοβουλία. Ωστόσο, κρίνεται επιτακτική ανάγκη να οικοδομηθούν και άλλα κέντρα ανακουφιστικής φροντίδας και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας, καθώς έχουν τη δυνατότητα να βοηθήσουν πολλά άτομα που έχουν πραγματικά ανάγκη.Επιπλέον, μια άλλη βοήθεια που προσφέρει το κέντρο αυτό είναι οι εθελοντές, οι οποίοι επισκέπτονται σε καθημερινή βάση τις οικίες των καρκινοπαθών και ελέγχουν την κατάστασή τους και ειδικά αν

στήριξη
ανακούφιση
ελπίδα

μένουν μόνοι τους φροντίζουν για ό,τι χρειαστούν. Επιπροσθέτως, η διαμονή ενός ατόμου στο κέντρο αυτό είναι μέχρι 15 μέρες και σε ειδικές περιπτώσεις μέχρι και 20 μέρες και όχι παραπάνω λόγω του ότι οι εγκαταστάσεις ακόμα, δεν μπορούν να στεγάσουν άτομα παραπάνω από 20 μέρες. Τέλος, σε ό,τι αφορά την διαμονή των καρκινοπαθών στο κέντρο αυτό, οι ασθενείς μπορούν να ασχολούνται με διάφορες δραστηριότητες, όπως τη ζωγραφική, τη μουσική, τον χορό και πολλά άλλα.

Επιλογικά, η ΓΑΛΙΛΑΙΑ είναι ένα κέντρο το οποίο προσφέρει ελπίδα τη στιγμή που οι ασθενείς αλλά και οι συγγενείς τους την έχουν χάσει .Η προσπάθεια όλων των ανθρώπων που βοηθούν και συνεισφέρουν στο κέντρο ανακουφιστικής φροντίδας είναι μεγάλη και χρειάζεται υποστήριξη και επιβράβευση.Ας ελπίσουμε πως θα υπάρξουν και άλλα κέντρα που θα οικοδομηθούν και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας και θα βοηθήσουν και άλλους ανθρώπους που έχουν πραγματικά ανάγκη.

Μαρία Τριανταφυλλίδη
Β2΄ Λυκείου

Σκέψεις και συναισθήματα των μαθητών από την εμπειρία τους στη «Γαλιλαία»

«Σε μια από τις φετινές εκδρομές της σχολικής περιόδου, αξέχαστη εμπειρία αποτέλεσε η επίσκεψή μας στο ανακουφιστικό κέντρο « Η Γαλιλαία». Συγκεκριμένα, η επίσκεψη ήταν διαφορετική, καθώς αντί για ψυχαγωγικό χαρακτήρα ή εκπαιδευτικό (μουσεία, γήπεδα), επικεντρωνόταν στην κατανόηση. Το Κέντρο είναι μια μονάδα θεραπείας των ασθενών. Επίσης, αυτό που μου προκάλεσε το ενδιαφέρον είναι η εθελοντική στάση των περισσότερων υπαλλήλων, που χωρίς να μισθώνονται ικανοποιούν τις επιθυμίες των πασχόντων. Η τάξη μας, με μουσικά κομμάτια και χορούς συνέβαλε στη

μερική ανακούφισή τους. Με άλλα λόγια, το έργο αυτής της μοναδικής «Γαλιλαίας» στην Ελλάδα σπανίζει και διαφέρει από εκείνο ενός νοσοκομείου, διότι κύριος στόχος της είναι η διάδοση ενός ελπιδοφόρου μηνύματος σε ασθενείς και στους απλούς καθημερινούς ανθρώπους. Με αυτή λοιπόν τη συνάντηση, που βέβαια ήταν και αξέχαστη, παρουσιάστηκε στον καθένα μας ένα κομμάτι της ζωής, είτε κοντινό, είτε μακρινό, που αντιμετωπίζεται με χαρά και αισιοδοξία και όχι μόνο με την κατάπτωση και το άηλος».

Πάνος Τριανταφυλλίδης,
B1' Λυκείου

«Πιστεύω πως μέσα από τη συγκεκριμένη εκδρομή μας δόθηκε η ευκαιρία να έρθουμε σε επαφή με μια πλευρά της ζωής που κάποιοι ίσως να μην έχουν συναντήσει. Με την επαφή αυτή, συνειδητοποιούμε πως ίσως τα προβλήματα που θεωρούμε εμείς σοβαρά, να μην είναι και τόσο, διότι το μόνο πρόβλημα που ενδεχομένως να μη λύνεται,

είναι το πρόβλημα υγείας, θεωρώ πως όλοι ή τουλάχιστον σχεδόν όλοι, μπήκαμε στη διαδικασία να σκεφτούμε και να αναθεωρήσουμε κάποια πράγματα που πιθανώς είχαμε ως δεδομένα. Διότι για εκείνους τους ανθρώπους που συναντήσαμε δεν είναι δεδομένη η ζωή την επόμενη μέρα, ενώ για εμάς αποτελεί κάτι το αυτονόητο ενώ συχνά ξεχνάμε το πόσο σημαντική είναι η κάθε μέρα».

Αντιγόνη Οικονομοπούλου,
B1' Λυκείου

«Ανάμεικτα συναισθήματα με κυρίευσαν όταν επισκέφτηκα με το σχολείο μου το κέντρο καρκινοπαθών «Γαλιλαία». Η πρώτη εικόνα ήταν κλειστή, επιφυλακτική. Περιμέναμε να καταλάβουμε το έργο αυτών των ανθρώπων ώστε να μπορέσουμε να αποκτήσουμε μια καθαρή γνώμη γι' αυτό. Η συνάντησή μας άρχισε με μια παρουσίαση της «Γαλιλαίας» από έναν από τους πολλούς εθελοντές της. Η αλήθεια είναι ότι στην αρχή μου ακούγονταν γνώριμα λόγια, τα οποία έχουν ξα-

ναειπωθεί αλληλά δεν έγιναν 100% πράξη. Όσπου είδαμε το βίντεο με τους ασθενείς, οι οποίοι επιβεβαίωσαν τη συντροφιά και την αγάπη που εισπράττουν για την οποία έλεγε η εθελόντρια στη συζήτηση που είχε προηγηθεί. Συγκινήθηκα τόσο στο βίντεο όσο και όταν είδα τα χαμόγελα των καρκινοπαθών και την όρεξή τους για χορό, τραγούδι και κέφι. Άνθρωποι που πρόκειται να χάσουν τη ζωή τους, πιο χαρούμενοι και αισιόδοξοι από ποτέ. Στην αρχή ντράπηκα να δείξω χαρούμενη, αφού σκέφτηκα ότι το τελευταίο πράγμα που θα ήθελε ένας άνθρωπος σε μια τέτοια κατάσταση, είναι να δει τριάντα δεκαεξάχρονα να χαίρονται και να περνάνε καλά βλέποντας τον πόνο τους. Αυτό όμως που κατάλαβα ήταν ότι δεν έβλεπα τον πόνο, αλλήλα τη δύναμη, την ελπίδα, την ευτυχία και έτσι την χρησιμοποίησα ώστε να περάσουμε όλοι καλά. Και αυτό κάναμε!»

Θεοδώρα Γιοβάνη,
B1' Λυκείου

«Η επίσκεψη στο σπίτι της «Γαλιλαίας» ήταν μοναδική. Ξέφυγε από το πλαίσιο μιας τυπικής εκπαιδευτι-

κής εκδρομής και πρόσφερε πολλές γνώσεις. Είναι αξιοθαύμαστο το πόσο άνθρωποι προσφέρουν εθελοντικά τη βοήθεια που χρειάζονται οι ασθενείς εκεί, οι οποίοι, μέσα στον αγώνα τους για την υγεία έχουν διπλά τους άτομα να τους αγαπάνε και να τους νοιάζονται. Εμείς πήγαμε εκεί να τους γνωρίσουμε και να τους δώσουμε χαρά αλληλά νομίζω ότι την περισσότερη χαρά την πήραμε εμείς οι ίδιοι. Μέσα από μια συνάντηση ηλικιών, μια ευχάριστη ατμόσφαιρα, μέσα από ένα σπίτι. Όση ώρα τραγουδούσαμε και χορεύαμε καταλαβαίναμε τη σημασία του να αγαπάς και να βοηθάς. Η κακή ψυχολογία, ειδικά γι' αυτούς τους ανθρώπους, παίζει πολύ μεγάλο ρόλο. Ίσως τον μεγαλύτερο. Προσωπικά θαυμάζω το έργο αυτών των ανθρώπων που εργάζονται εκεί. Θεωρώ πως αγαπώντας και βοηθώντας τους άλλους, συμφιλιώνεσαι με τον εαυτό σου και έρχεσαι πιο κοντά στον Θεό. Όλο αυτό που προσφέρει γυρίζει «μπούμερανγκ» και τελικά συνειδητοποιείς ότι όσο δίνεις τόσο περισσότερο λαμβάνεις σε ψυχική γαλήνη και αρετές. Και έτσι χτίζονται σχέσεις Αγάπης που δε φθερίζονται

από την τυπική καθημερινότητα».

Αλεξίου Παναγιώτα,
B1' Λυκείου

«Η επίσκεψη στη Μονάδα Ανακουφιστικής Φροντίδας «Γαλιλαία» αποτέλεσε για μένα μια εμπειρία ζωής, που θα ήθελα να μου μείνει αξέχαστη, όσα χρόνια κι αν περάσουν. Στο μέρος αυτό, συνάντησα ανθρώπους με πάρα πολλή ζωή μέσα τους, ίσως και περισσότερη όρεξη απ' αυτήν που έχουν οι νεότεροι. Τα τραγούδια που τραγουδήσαμε κατατάσσονται στα παραδοσιακά, όμως ο ενθουσιασμός μας ήταν τόσο μεγάλος, ήες και τα ακούγαμε για πρώτη φορά! Όσο για τον χορό... τι να πει κανείς!!! Ο θαυμασμός που μου ενέπνευσαν αυτοί οι άνθρωποι υπερέβη τις αρχικές μου προσδοκίες, αν και ομολογώ πως πριν την επίσκεψη ήμουν κάπως διστακτικός. Ωστόσο, εκεί που νόμιζα ότι θα έφευγα πιο μελαγχολικός, εν τέλει συνέβη το ακριβώς αντίθετο! Πραγματικά, επρόκειτο για μια εξαιρετική πρωτοβουλία και πιστεύω πως θα διατηρηθεί για πάντα στις καρδιές μας!

Θεοδωρής Γυφτάκης,
B2' Λυκείου

«Στη ζωή μας όλα δυνατά,
όπως και στα παραμύθια!
Ποτέ σου μην τα παρατάς!
Δείξε της ψυχής σου την αλήθεια!

Η αγάπη όρια δε μετρά
και ο χρόνος καθόλου ώρες.
Την πίστη σου πάντα να κρατάς
στις πιο μεγάλες μπόρες.

Και ακόμη αν θελήσεις
κάνε το πρώτο βήμα,
γιατί τον κόσμο μπορείς να αλλιάξεις
με έναν κόκκο... ελπίδα!»

Κωστής Τριανταφυλλίδης,
B1' Λυκείου

Τι μας είπαν οι ίδιοι για τους εθελοντές που τους διακονούν:

"Όσο έχει λάδι το καντηλάκι μου. Ό,τι πει ο Μεγαλοδύναμος. Προσεύχομαι. Κι εσύ κάνε το ίδιο. Μην ξεχάσεις να το πεις και στα κορίτσια. Έχω ανάγκη από τις δικές σας προσευχές. Με την αγάπη σας παίρνω δύναμη. Σας αγαπώ όλους, σας αγαπώ με όλη μου την ψυχή. Μου σταθήκατε, μου στέκεστε. Να πεις σε όλους ότι τους αγαπώ και τους σκέφτομαι. Ο Θεός να σας έχει καλή!"

"Στο Κέντρο Ημέρας παίρνω κουράγιο, παίρνω θάρρος, έχω ανθρώπους που με προσέχουν. Εδώ ξεχνιέμαι, μαθαίνω πράγματα, λένε τα προβλήματά μου. Υπάρχουν άνθρωποι να σε ακούσουν."

"Παλιά ο Θεός για μας ήταν στην άκρη, στο περιθώριο της ζωής μας....."

"Πώς βρέθηκα στη Γαλιλαία....."

"Να μην πονάω, να μην πονάω, να μην πονάω, αυτό επιθυμώ"

"Όταν δεν είχα καμιά ελπίδα για βοήθεια, όταν μπροστά μου έβλεπα τον γκρεμό, ο Θεός έστειλε εσάς."

"Το ευχαριστώ είναι λίγο. Ούτε εσείς οι ίδιοι καταλαβαίνετε πόσο καλό μας κάνετε"

"Όταν είστε εδώ νιώθω ασφάλεια"

"Χωρίς την ομάδα η μητέρα μου δε θα έφευγε με αξιοπρέπεια"

"Μου πήρατε το βουτό"

"Φέρατε το Hilton εδώ μέσα, χωρίς εσάς δε θα κάναμε τίποτα"

"Το όνομα στο σπίτι της φροντίδας είναι Γαλιλαία"

Επιμέλεια παρουσίασης:
Μαρία Τριανταφυλλίδη, B2' Λυκείου

Εθνική Επέτειος της 25ης Μαρτίου

Αφιέρωμα στην Έξοδο του Μεσολλογγίου

Η φετινή σχολική μας γιορτή για την εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου ήταν αφιερωμένη στο Μεσολλόγγι και την ηρωική έξοδο των ελεύθερων πολιορκημένων.

Στην Ευρώπη του 19ου αιώνα πολλοί λαοί αναζητούν την ταυτότητά τους και μάχονται για ανεξαρτησία και πολιτικές ελευθερίες, επηρεασμένοι από το κίνημα του Διαφωτισμού. Ανάμεσά τους και οι Έλληνες. Πνευματικοί άνθρωποι, αθηθινοί πατριώτες, όπως ο Ρήγας, ο Κοραΐς, ο Ευγένιος Βούλγαρης και άλλοι πολλοί, βοηθούν το σκλαβωμένο έθνος να επανασυνδεθεί με το ένδοξο παρελθόν του, από το οποίο είχε βίαια αποκοπεί μετά την Άλωση. Η αφύπνιση της εθνικής συνείδησης των ραγιάδων θα οδηγήσει μοιραία στον Μεγάλο Ξεσηκωμό, στην τελεισίδικη απόφαση για «Ελευθερία ή Θάνατο». Και όταν «οι ολίγοι κάνουν αυτήνη την απόφαση, λίγες φορές χάνουν και πολλήες κερδαίνουν», κατά τη ρήση του στρατηγού Μακρυγιάννη.

Στη διάρκεια του 10ετους Αγώνα έχουν καταγραφεί πολλές ηρωικές πράξεις των προγόνων μας που μας

γεμίζουν υπερηφάνεια. Μεταξύ άλλων, κορυφαία λάμπει η θυσία των Μεσολλογγιτών.

Και τίποτε άλλο να μη γνώριζε κάποιος για την Επανάσταση, παρά μόνο αυτό το γεγονός, θα μπορούσε κάλλιστα να νιώσει τον πόθο των Ελλήνων για ληυτεριά, που στάθηκε μεγαλύτερος από την αγάπη για τη ζωή. Η γενναία και μέχρι τελικής πτώσεως αντίσταση των πολιορκημένων αυτό ακριβώς καταδεικνύει: στον νου και στην ψυχή τους η ελευθερία ταυτιζόταν με την ίδια τη ζωή. Μόνο αυτή η ιδέα μπορούσε να δώσει νόημα στην ύπαρξή τους.

Άνδρες, γυναίκες και παιδιά, περικυκλωμένοι από τον εχθρό, εξαντλημένοι από την πείνα και τη δίψα, βάδισαν το δρόμο του μαρτυρίου και πορεύτηκαν προς την Έξοδο αλύγιστοι, απροσκύνητοι, παντοτινά ελεύθεροι.

Γι' αυτό τον λόγο, τα μάτια του Σολωμού « δεν είδαν τόπο ενδοξότερο από τούτο το αλωνάκι».

Γι' αυτό το λόγο, στην πύλη της Ιερής πόλης του Μεσολλογγίου, που ξαναχτίστηκε στο ίδιο εκείνο σημείο,

από όπου έγινε η Έξοδος στις 10 Απριλίου του 1826, οι απόγονοι εκείνων των ελεύθερων πολιορκημένων πολύ σωστά τοποθέτησαν την επιγραφή: «Κάθε ελεύθερος άνθρωπος είναι δημότης Μεσολλογγίου».

κ. Μαρία Θεοδοσίου
Φιλολόγος -Ιστορικός

NOTRE DAME DE PARIS

Ένα μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς

Notre-Dame c'est Paris !!

Με αισθήματα βαθιάς θλίψης παρακολούθησαμε το δυσάρεστο γεγονός της πυρκαγιάς που ξέσπασε στον Καθεδρικό ναό της Παναγίας των Παρισίων, έτσι όπως το περιέγραψε συγκλονισμένος ο γαλλικός τύπος. Με αφορμή λοιπόν αυτό το γεγονός, είναι μια ευκαιρία να γνωρίσουμε λίγο καλύτερα αυτό το σύμβολο του Παρισιού.

Όταν σκεφτόμαστε το Παρίσι αυτόματα σχεδόν σκεφτόμαστε την Παναγία των Παρισίων. Κατασκευάστηκε τον Μεσαίωνα στο Ile de la Cité, ένα νησί πάνω στον Σηκουάνα όπου βρίσκεται η πιο παλιά γειτονιά του Παρισιού. Γεννήθηκε πριν 850 χρόνια το 1163, μεγάλωσε και μεταμορφώθηκε με το πέρασμα των χρόνων περνώντας από διάφορες δοκιμασίες με τελευταία την πυρκαγιά της 15ης Απριλίου. Είναι ένα κατασκευαστικό θαύμα γοτθικού ρυθμού του οποίου οι διαστάσεις και γραμμές παρόλο που είναι εντυπωσιακές, παραμένουν αρμονικές (128μ μήκος, 48μ φάρδος, 43μ ύψος). Εντυπωσιάζει τους επισκέπτες με την αρχιτεκτονική της και τα μεγάλα vitraux για να περνάει το φως. Αποτελεί χώρο προσευχής αλλά παράλληλα και μνημείο ανάμνησης μεγάλων ιστορικών γεγονότων της Γαλλίας και της Ευρώπης. Για παρά-

δειγμα, οι καμπάνες της ήχησαν για να γιορτάσουν το τέλος των δύο παγκοσμίων πολέμων το 1918 και 1945 και επίσης στον Ναό αυτό στέφθηκε αυτοκράτορας το 1804 ο Ναπολέων Α Βοναπάρτης. Είναι το μνημείο με τη μεγαλύτερη επισκεψιμότητα στην Ευρώπη, με 13.000.000 επισκέπτες ετησίως, και αποτελεί μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς της Unesco. Έχει εμπνεύσει καλλιτέχνες από όλο τον κόσμο: ποιητές, ζωγράφους, τραγουδιστές ακόμα και δημιουργούς ηλεκτρονικών παιχνιδιών. Ο Victor Hugo όμως είναι εκείνος ο οποίος έκανε το πιο όμορφο αφιέρωμα στον καθεδρικό ναό με το μυθιστόρημά του «Notre-Dame de Paris».

Οι δωρεές για την αποκατάσταση της Παναγίας των Παρισίων έχουν φτάσει μέχρι σήμερα το ποσό των 850 εκατομμυρίων ευρώ με την ηλαιοψηφία των Γάλλων να μη θέλουν να αλληλάξει το παραμικρό στο στολίδι της γοτθικής αρχιτεκτονικής.

**Επιμέλεια: κ. Μπίθα Ιωάννα
Καθηγήτρια Γαλλικών**

Τσιλιμιδού Νίκη
(Α2΄ Γυμνασίου)

Η Παναγία των Παρισίων, η γνωστή σε όλους μας Notre Dame de Paris, ένα μνημείο παγκόσμιας κλη-

ρονομιάς με τεράστια πολιτιστική αξία, στις 15 Απριλίου 2019 τυλίχθηκε στις φλόγες με αποτέλεσμα να καταρρεύσει ένα μέρος της οροφής καθώς και το βέλος της εκκλησίας αλλά και αρκετά πολύτιμα κειμήλια να καταστραφούν.

Όλοι όσοι ήταν παρόντες άνδρες, γυναίκες, παιδιά παρακαλούσαν τον Θεό γονατιστοί να σώσει το ναό και ό,τι βρίσκεται μέσα σε αυτόν. Ήταν πραγματικά αναπάντεχο για όλους το σύμβολο του γαλλικού και ευρωπαϊκού πολιτισμού να φλέγεται. Αρχηγοί κρατών, πρωθυπουργοί, βασιλείς και πρόεδροι δημοκρατίας εξέφρασαν τη βαθιά οδύνη τους για το τραγικό γεγονός. Έπαινος πρέπει να δοθεί και στους ήρωες-πυροσβέστες που έθεσαν σε μεγάλο κίνδυνο τη σωματική τους ακεραιότητα για να σώσουν το θρησκευτικό μνημείο. Ως βραβείο για τον ηρωισμό που έδειξαν, ο πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας δήλωσε ότι μόλις αποκατασταθεί η ζημιά, θα απονεύμουν στους πυροσβέστες που συμμετείχαν ενεργά στην κατάσβεση της πυρκαγιάς και διάσωση του μνημείου την ιδιότητα του μέλους του τάγματος της Λεγεώνας της Τιμής της Γαλλικής Δημοκρατίας, το ανώτατο εθνικό τάγμα στη Γαλλία και παγκοσμίως!

Γιώργος Γκίκας
Α1΄ Λυκείου

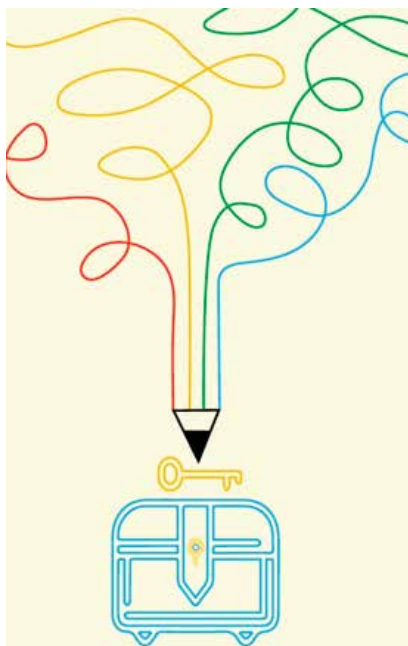
“Εθνικός Διαγωνισμός Γαλλοφωνίας 2019” Βραβείο στα παιδιά της Γ’ Γυμνασίου !!!

« Το Θησαυροφυλάκιο των θαυμάτων της Γαλλοφωνίας... »

Το Σχολείο μας συμμετείχε φέτος στον Εθνικό Διαγωνισμό Γαλλοφωνίας 2019 που διοργανώνουν το Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδος (ΓΙΕ) και η Υπηρεσία Συνεργασίας και Μορφωτικής Δράσης της Πρεσβείας της Γαλλίας στην Ελλάδα, σε συνεργασία με τις γαλλόφωνες Πρεσβείες στην Ελλάδα.

Οι μαθητές της Α΄ κ Β΄ Λυκείου, όπως και της Γ΄ Γυμνασίου που έλαβαν μέρος, είχαν την ευκαιρία να αναδείξουν, μέσα από την καλλιτεχνική και γλωσσική δημιουργικότητά τους, την ελληνική κληρονομιά (φυτική, ζωική, πολιτιστική...) και τη γαλλική γλώσσα. Οι δημιουργίες τοποθετήθηκαν στο «Θησαυροφυλάκιο των θαυμάτων της Γαλλοφωνίας» στο Γαλλικό Ινστιτούτο και στη συνέχεια θα εκτεθούν σε διαφορετικά σημεία της Ελλάδας.

Οι μαθητές της Γ΄ Γυμνασίου, με την καθοδήγηση της καθηγήτριάς τους κ. Ιωάννας Μπίθα, στέφθηκαν νικητές στην κατηγορία: «Τηλέμαχος», μέσα από 4600 συμμετέχοντες από σχολικά ιδρύματα (δημόσια και ιδιωτικά).

Θερμά συγχαρητήρια σε όλη την καταπληκτική ομάδα στην οποία συμμετείχαν:

Αντωνόπουλος Γιάννης
Καραγιαννοδήμας Κωνσταντίνος
Καράλη Ειρήνη
Λαμπρόπουλος Γιώργος
Μανάρα Ηρώ
Μπουγουλιά Λυδία
Νουριτζιανιά Άνι
Παρασίδης Στέφανος

Πιπλάκη Αγγελική
Φλέγκα Ειρήνη
Φραγκούλης Δημήτρης
Χαζάπη Άννα
Χρυσόχου Μαρία
Ψαρρός Γεράσιμος

Η τελετή απονομής των βραβείων πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 16 Μαΐου στις 10.00 π.μ., στο ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΛΛΑΔΟΣ παρουσία των γαλλόφωνων πρέσβων, του Μορφωτικού ακολούθου της Πρεσβείας της Γαλλίας, του εκπροσώπου του TV5MONDE στην Ελλάδα, του Διευθυντή του Γαλλικού Ινστιτούτου και των υπευθύνων του Διαγωνισμού.

Οι μαθητές παρέλαβαν επί σκηνής,

καταχειροκροτούμενοι, τα δώρα των χορηγών της γιορτής και συμμετείχαν σε ένα βίντεο που θα προβληθεί από το TV5 Monde σε όλες τις χώρες του κόσμου!

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στην καθηγήτριά μας, κ. Ιωάννα Μπίθα, που μας παρότρυνε να συμμετάσχουμε στον Εθνικό Διαγωνισμό Γαλλοφωνίας 2019, στους μαθητές του Λυκείου για την εξαιρετική τους προσπάθεια και σε όλους τους συμμαθητές μου, που με κέφι, ενθουσιασμό και δημιουργικότητα καταφέραμε να ζήσουμε αυτή την μοναδική εμπειρία.

Δε θα το ξεχάσουμε ποτέ !
ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ !

Μαρία Χρυσόχου
Γ2΄ Γυμνασίου

Στιγμιότυπα από την τελετή απονομής των βραβείων στους νικητές στο Γαλλικό Ινστιτούτο

Σχολικό πρωτάθλημα σχολείων Ηλιούπολης

Ομάδα Βόλλει

Για πρώτη φορά η ομάδα βόλλει αγοριών του σχολείου μας κατάφερε να κερδίσει την 1η θέση στον τελικό των σχολείων της Ηλιούπολης. Συγχαρητήρια σε όλη την ομάδα που τα κατάφερε. Αντίπαλος ήταν το 7ο σχολείο Ηλιούπολης και ο αγώνας διεξήχθη στο γήπεδο του πολυκλαδικού Λυκείου. Ο αγώνας έληξε με 2-0 σετ, αναλυτικά 21-19 και 21-14, ύστερα από έναν συναρπαστικό αγώνα. Θερμά συγχαρητήρια στους μαθητές της Γ' Γυμνασίου (Διονύση Λογοθέτη, Νεκτάριο Καπετανάκη, Χρήστο Χαλαμπάκη, Νίκο Μπούμπα, Κυριάκο Στούμπο και Ηλία Σπαγγούρο), καθώς και στον καθηγητή Φυσικής Αγωγής κ. Δημήτριο Νικολάκη που μας γέμισαν χαρά και έκαναν το σχολείο περήφανο με την νίκη τους.

Διονύσιος Λογοθέτης
Γ1' Γυμνασίου

Ομάδα ποδοσφαίρου σε δράση

Δευτέρα 1 Απριλίου 2019. Δεν ήταν ψέμα, ήταν γεγονός! Όλη η ομάδα ποδοσφαίρου του Γυμνασίου έτοιμη για αυτή τη πολύ ξεχωριστή μέρα. Υπεύθυνος ο γυμναστής μας, ο κύριος Νικολάκης. Θα αντιμετωπίζαμε το 3ο και το 6ο Γυμνάσιο Ηλιούπολης σε ένα γήπεδο στην Αργυρούπολη.

Μπήκαμε στο σχολικό χαρούμενοι και με το ηθικό ακμαίο. Φτάσαμε στο γήπεδο και κατευθυνθήκαμε στα αποδυτήρια. Ετοιμαστήκαμε και φωτογραφηθήκαμε. Mas περίμεναν 2 αγώνες. Τα αποτελέσματα δεν ήταν αυτά που θέλαμε. Δεν πτοηθήκαμε γιατί η προσπάθεια μετράει. Απολαμβάνοντας κάτι νόστιμο από το κυλικείο, παρακολούθησαμε τον τελικό των άλλων σχολείων.

Νεκτάριος Καπετανάκης
Γ1' Γυμνασίου

Φωτογραφικά στιγμιότυπα από τις δραστηριότητές μας

Εκδρομή της Β' Λυκείου στα Γιάννενα

Εκκλησιασμός των μαθητών της Α' Γυμνασίου στον Ι. Ναό Αγίου Φιλίππου και ξενάγηση στην περιοχή του Θησείου, από τον εφημέριο του ναού, π. Δημήτριο Μαρούλη.

Συμμετοχή των μαθητών της Β' Γυμνασίου σε διεπιστημονικό συνέδριο με θέμα: «Τεχνολογικές εξελίξεις και Δικαιοσύνη».

Ημερήσια εκδρομή του Λυκείου στη Χαλκίδα και την Ερέτρια

Επιτέλους ξημέρωσε η Πέμπτη! Μία Πέμπτη εντελώς διαφορετική από τις συνηθισμένες της Α1' Λυκείου. Θα πηγαίναμε εκδρομή στη Χαλκίδα και στην Ερέτρια. Όλοι ήμασταν πολύ ενθουσιασμένοι που επιτέλους μετά από τόσες μέρες έντονης πίεσης, κούρασης και άγχους λόγω πολλών διαγωνισμάτων που γράφαμε, θα επισκεφτόμασταν δύο διαφορετικά μέρη που κάποια παιδιά δεν είχαν ξαναδεί. Μόλις μπήκαμε στα σχολικά, πήραμε παρουσίες και ξεκινήσαμε το ταξίδι. Η διαδρομή ήταν σχετικά σύντομη, διότι σε δύο περίπου ώρες βρισκόμασταν στην ιστορική Ερέτρια.

Όταν φτάσαμε στην πόλη, οι καθηγητές μας άφησαν ελεύθερους να περπατήσουμε για ένα τρίωρο στην όμορφη παραλία της ηλιόλουστης Ερέτριας. Καθώς περπατούσαμε κατά μήκος της παραλίας και του λιμανιού παρατηρούσαμε πώς η μεσογειακή βλάστηση ήταν πλήρως εναρμονισμένη με το αστικό τοπίο κάνοντας

την πόλη να αποπνέει μια ιδιαίτερη αύρα. Η πόλη της Ερέτριας μερικούς αιώνες νωρίτερα ήταν μια από τις πιο ξακουστές ελληνικές πόλεις-κράτη με ανθηρή οικονομία, ισχυρό ναυτικό & άρτια ρυμοτομία. Το όνομά της προέρχεται από το αρχαιοελληνικό ουσιαστικό ερέτης που σημαίνει κωπηλάτης και αυτό φανερώνει πως οι Ερετριείς ήταν πολύ καλοί κωπηλάτες.

Η σύγχρονη πόλη ιδρύθηκε το 1824 με την εγκατάσταση στην πε-

ριοχή προσφύγων από τα Ψαρά που τον Ιούνιο του ίδιου έτους οι Οθωμανοί κατεστρεψαν. Γι' αυτό μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα ονομαζόταν η περιοχή Νέα Ψαρά. Είναι αξιοσημείωτο ότι κατά τις αρχές της δεκαετίας του 1960 μετατράπηκε σε τουριστικό θέρετρο και οι ανασκαφές που έφεραν στο φως δεκάδες αρχαιοελληνικά ευρήματα πραγματοποιήθηκαν μέσα στη δεκαετία του 1920.

Μετά λοιπόν τη βόλτα στην Ερέτρια τα παιδιά όλων των τάξεων μαζευτήκαμε στα πούλμαν και πήγαμε λίγο πιο

έξω από την πόλη στο Αρχαιολογικό μουσείο. Μόλις φτάσαμε, συγκεντρωθήκαμε όλοι στο προαύλιο του μουσείου και ένας

μαθητής της Α' Λυκείου μας είπε κάποια ιστορικά στοιχεία σχετικά με την πόλη. Στο μουσείο θαυμάσαμε ποικίλα γλυπτά και αγάλματα της αρχαιότητας, νομίσματα της πόλης και είδαμε και κάποια τμήματα από το μεγαλύτερο άγαλμα του Δαφνηφόρου Απόλλωνα. Κατόπιν ξαναμπήκαμε στα σχολικά και ξεκινήσαμε για τη Χαλκίδα. Στη διαδρομή θαυμάσαμε το καταπράσινο τοπίο που στην εποχή της αστικοποίησης είχε μείνει άθικτο.

Όταν αποβιβαστήκαμε στη Χαλκίδα, οι καθηγητές μας άφησαν ελεύθερους ξανά να περπατήσουμε στην πόλη. Καθώς βαδίζαμε κατά μήκος του λιμανιού αγναντεύαμε τη θάλασσα. Επίσης, θαυμάσαμε κάποια αξιοθέατα που λίγοι από εμάς είχαν ξαναδεί, όπως το ξύλινο ομοίωμα του Δούρειου Ίππου, το άγαλμα του Ποσειδώνα και το γραφικό δημαρχείο της Χαλκίδας, που ήταν χτισμένο με κυκλαδίτικη αρ-

χιτεκτονική. Στη συνέχεια, καθίσαμε σε εστιατόριο, όπου απολαύσαμε κάποιες τοπικές specialite της Εύβοιας. Αφού ολοκληρώθηκε το μεσημεριανό γεύμα, περπατήσαμε στη γραφική πρωτεύουσα της Εύβοιας. Μέσα σ' αυτό

το κλίμα ελευθερίας όλα τα παιδιά αισθάνθηκαν πιο άνετα γιατί μπορούσαμε να κάνουμε και εμείς τη δική μας ξενάγηση.

Όταν έφτασε η ώρα της αναχώρησης, επιβιβαστήκαμε στα πούλμαν παίρνοντας τον δρόμο της επιστροφής.

Η εκδρομή αυτή θα μας μείνει αξέχαστη, καθώς άφησε σε όλους μας πολύ γλυκές αναμνήσεις. Φορτωμένοι τώρα πια με νέες εμπειρίες, συνεχίζουμε γεμάτοι αισιοδοξία και θετική ενέργεια και ευελπιστούμε ότι του χρόνου θα προκύψουν κι άλλες ευχάριστες εκδρομές σαν κι αυτή!

Γιώργος Γκίκας
Α1' Λυκείου

Παρουσίαση Κινηματογραφικής ταινίας «Το Πράσινο βιβλίο»

Το 1962, όπου τοποθετείται η ταινία του Πίτερ Φαρέλι, ο οδηγός αυτός ήταν ακόμα σε πλήρη εφαρμογή.

Πρόκειται για την κινηματογραφική διασκευή της αθητικής ιστορίας του Τόνι Βαθελόνγκα ή αλλιώς Τόνι Λιπ, όπως είναι το ψευδώνυμό του. Ο Τόνι Βαθελόνγκα είναι Ιταλοαμερικανός πορτιέρης-μπαρμπός που το 1962 δέχτηκε να δουλέψει για ένα δίμηνο ως σοφέρ του Αφροαμερικανού παγκοσμίου φήμης πιανίστα Ντον Σίρλεϊ. Ο πιανίστας θα περιόδευε δίνοντας ρεσιτάλ στον Αμερικανικό Νότο, μια άκρως ρατσιστική περιοχή.

Ο Τόνι Λιπ τυπικός ρατσιστής και άνεργος εκείνη την περίοδο αρνείται αρχικά τη δουλειά, αλλά πείθεται τελικά, όταν άκουσε την αμοιβή.

Το ταξίδι ξεκινάει. Ένα αταίριαστο ζευγάρι, σε μια ταινία δρόμου, κατά τη διάρκεια της οποίας εκπλησσεται ο καθένας χωριστά με την άγνοια του ενός για τον κόσμο του άλλου. Δύο άνθρωποι που μαθαίνουν συνεχώς καινούργια και παράξενα γι' αυτούς πράγματα. Όσο πλησιάζουν προς τον Νότο, τόσο αυξάνονται οι κίνδυνοι που διατρέχει ο Μαύρος πιανίστας, και αυτό κάνει δυνατότερη τη μεταξύ τους επικοινωνία. Η τυπική επαγγελματική σχέση που είχαν στην αρχή του ταξιδιού εξελίσσεται σε κατανόηση και αμοιβαία ουσιαστική προσέγγιση και επαφή. Είναι εντυπωσιακός ο τρόπος με τον οποίο συνδέονται οι

δύο πρωταγωνιστές χωρίς να εμπλεκούν σε παιχνίδια εξουσίας μεταξύ τους.

Πρόκειται για μια διασκεδαστική ταινία, που δείχνει από τη μία την αναπάντεχη φιλία που αναπτύσσεται ανάμεσα σε δύο διαφορετικούς κόσμους, και από την άλλη τον έντονο ρατσισμό, ο οποίος καταδικάζεται απερίφραστα.

Διαθέτει συγκινητικές και δυνατές στιγμές. Είναι γλυκόπικρη και καταφέρνει να συνεπάρει τον θεατή αβίαστα χωρίς να τον κάνει να βαρεθεί. Ωραίο ψυχαγωγικό σινεμά με δύο καταπληκτικούς ηθοποιούς.

Ο ίδιος ο σκηνοθέτης είπε για την ταινία του: «Αυτή η ταινία μιλάει για την Αγάπη. Παρά τις διαφορές μας, να ανακαλύπτουμε ποιοι είμαστε πραγματικά. Όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι».

Το «Πράσινο βιβλίο» απέσπασε τρία βραβεία. Πήρε Όσκαρ καλύτερης ταινίας, Όσκαρ πρωτότυπου σεναρίου και Όσκαρ Β' ανδρικού ρόλου για τον Μαχερσάλα Αλί.

Παραγωγή: ΗΠΑ 2018
Είδος: Δραματική κομεντί
Σενάριο: Πίτερ Φαρέλι, Μπράιαν Χέις Κάρρι, Νικ Βεθελόνγκα
Σκηνοθεσία: Πίτερ Φαρέλι
Πρωταγωνιστές: Μαχερσάλα Αλί, Βίγκο Μόρτενσεν, Λίντα Καρντελίνι
**κ. Α. Χατζηγούλα,
Μαθηματικός**

Το «Πράσινο βιβλίο» ή αλλιώς το «Πράσινο βιβλίο του Νέγρου αυτοκινητιστή», όπως ήταν ο πλήρης τίτλος του, υπήρξε το βιβλίο για τους Μαύρους που ήθελαν να ταξιδέψουν στις ΗΠΑ. Σε εποχές βάνουσου φυλετικού διαχωρισμού, οι έγχρωμοι πολίτες της Αμερικής για 30 ολόκληρα χρόνια χρησιμοποιούσαν αυτό το βιβλίο.

Πρόκειται για έναν οδηγό που έδινε πληροφορίες για τα ξενοδοχεία, τα εστιατόρια, τα καταστήματα και τα βενζινάδικα, στα οποία επιτρεπόταν να σταθμεύσουν οι έγχρωμοι επαγγελματίες και να είναι ασφαλείς.

Μετά την ψήφιση του νόμου για τα ανθρώπινα δικαιώματα το 1964 και την απαγόρευση του φυλετικού διαχωρισμού σε δημόσιους χώρους, το «Πράσινο βιβλίο» έχασε την πρακτική του αξία. Το 1966 έπαψε πια να εκδίδεται.

